

[Transcript] DS Vandaag / Bonus: Letteren. Wint Emy Koopmans obsessie de Boon?

Dit is een bonusaflevering van DS Vandaag, waarin we je graag voorstellen aan onze literatuurpodcast-letteren. Wie wint op 30 maart de boon, de Vlaamse literatuurprijs voor het beste Nederlandstalige boek? Wie volgt dan Marike Lukas Reineveld op die vorig jaar de winnaar was van de allereerste editie? Ook dit jaar laten we u in de podcast-letteren 5 weken lang kennismaken met de genomineerde in de categorie fictie en non-fictie. Mijn naam is Guinevere Klaijs en ik heet u een warm welkom. De vierde boon genomineerde in tussenaal na Geert Bulles, Ninjavijers en Tom Lanois. Ze hebben aanbeland bij de Nederlandse emi-kopenman en haar bijzondere boek tekenen van het Universum, met als ondertitel verslag van een obsessie. Dat is exact wat het is. Een autobiografisch, een genadeloos autobiografisch verslag van een obsessieve verliefdheid. Hier bij mij zitten journalisten en columnist Eva Bergmans en Giaffo Pini en vooral om de dag te schrijven van die heerlijke stukjes op onze pagina 3 Hans Cotein. Dag, Hans, dag, Eva. Hallo, Guinevere. Eva en Hans, toen ik jullie vroeg voor deze podcast, antwoordden jullie allebei meteen dat jullie het boek nog niet gelezen hadden, er zelfs nog niet of amper van gehoord. Is het niet het soort boek dat normaal op jullie radar staat? Nee, niet per se bij mij, nee. Ik weet niet waarom. Het is wel een boek dat ik zou lezen als het mij aangraden wordt, maar ik zou er, denk ik, niet spontaan naar grijpen. En nu je de opdracht hebt gekregen, misschien al kort, ben je blij met de opdracht? Ik vond het geen straf, Guinevere. Ik heb je al vergeven. Of al, dat is al veel. Dat is al goed op de begin. En Eva, jij? Jij had er al van gehoord. Nee, het was mij volledig ontgaan terwijl het soort boek is wat ik normaal gezien zou lezen, want ik hou heel erg van boeken die vertrekken vanuit het autobiografische en daar iets in tegens mee doen. Een aantal van mijn lievelingsschrijfsters schrijven me uit als ik dat soort boeken, zoals Deborah Levy en Olivia Lang, maar dit was mijn ontgaan. Voor me verdergaan is het misschien toch goed dat we weten

waarover we gespreken zijn, dus misschien wat iemand van jullie even kort schetsen, wat Amy Koopman hier in dit boek vertelt.

Ja, het is, als ze zeggen dat, het is uitverslag van een obsessie, van een obsessieve verlieftheid die ze tot in detail veldeert.

Dus ze begint bij het begin.

Ze is inderdaad nogal genadenloos.

Ze laat zien hoe zeer die verlieftheid haar overhoop haalt, bijna haar heel leven overhoop haalt, ook hoe egocentrische daar zelf bij momenten in staat.

En met heel concreet, ze is aan het werk in Canada.

Ze is op reportage, ze wordt verliefd op haar fixer en die krijgt alleen een letterij in het boek A.

Ja.

Alle andere personages krijgen een naam, maar de man in kwestie is A.

Ja, ze deelt een heel intiem moment met hem.

Er is geen seks, maar duidelijk wel een aantrekking en een zekere lichamelijkeheid.

Een knuffel. Meer is het niet.

Ja, eigenlijk is het puur een knuffel.

En er zijn ook redenen voor, hij is in een relatie zij ook.

Zij zit in een relatie die semi-open is of die open zou kunnen zijn.

In elk geval, het is bespreekbaar voor haar in haar geliefde

dat er ook andere geliefde zouden passeren,

of dat er een keer iets gebeurd is.

Het is allemaal niet zo heel vaardig.

Een vaardbare uitzondering, dat is zo iets.

Hij denkt, ja, meer voor de lust,

bij haar gaat het duidelijk ook meer om iets emotioneer

of meer om een verliefdheid.

Dus het boekonderzoek, zowel haar verliefdheid,

haar obsessieve verliefdheid,

als kun je daar als stel in alle openheids mee omgaan.

Als twee stellen.

Als twee stellen, ja.

Op elk stel gaat er ander mee omheen.

Zij heeft met haar eigen vriend een vrij...

Zij kan alles zeggen, maar dat op zich als straf is.

De fixer in kwestie durft niets te vertellen.

Onze vriendin.

Dat is natuurlijk een beetje een gevolg van hoe het boek is opgevat.

Het is haar, visie, haar stem die je hoort.

Je weet niet of nauwelijks wat er zich bij anderen afspeelt.

Toch zeker niet bij de A in kwestie.

Een beetje bij Charlotte, dat is dan de vriendin van de fixer.

Een beetje bij die Johannes.

Heel beperkt. Hij is wel bij Charlotte, ons bij Johannes.
Je krijgt het altijd te horen via haar blikken.
En dat is beperkend, maar dat is natuurlijk een gevolg van dat autobiografische,
dat roekeloos, dat onwaarschijnlijk radicaal autobiografische van de boek.
Ik had het wel heel interessant gevonden als ze ook het andere gedaan had.
Als ze stel dat alles zou kunnen
een paar heel open gesprekken had kunnen hebben met A en met Charlotte.
En zeker ook met Johannes na de feite dan,
dan denk ik dat je een nog veel interessanter boek gekregen had.
Wat betoel je, want ze heeft al een open haartig gesprek met Johannes toch?
Nee, wat ik heel gek vind, maar dat gaat dan puur over de inhoudt.
Er verliest zich volledig in een verliefdheid die op niet zoveel gebaseerd is.
Typisch, ze ziet tekenen van het universum,
ze ziet van alles, ze ziet een voorbestemdheid,
ze ziet een verbondenheid met die man A die je eigenlijk heel weinig teruggeeft.
En heel weinig A leiding geeft om het voorwerp van een obsessie te zijn.
Dus dat is een verhaal in haar hoofd vooral.
Dat ontkent ze zelf ook niet.
En ze sleept Johannes daarvoor een stukje mee.
Hij moet dan mee op vakantie.
Ze gaan samen op vakantie naar Canada,
zodat ze toch ook met A en zijn vriendin een aantal momenten kunnen doorbrengen.
Zij hoopt eigenlijk meer met A apart te kunnen doen.
Johannes weet dat allemaal wel.
Maar het, denk ik, echte gesprek is er niet op basis van wat ik hier lees.
Want zij wordt heel erg verliefd, voelt zich heel erg aangetrokken.
Maar eigenlijk, wat daaronder zit, denk ik,
is een verlangen om heel veel emoties te delen.
Een van de redenen waarom ze zo verliefd wordt op A
is omdat hij in dezelfde periode als als zij haar vader verloren is,
is zijn vader verloren.
Dus daar zit een teken van het universum in ook al, hè?
Zo voelt zich heel erg begrepen in die rouw.
En ik denk dat in heel die obsessie
dan een beetje een rode draad is, een hunker naar een soort verbondenheid
en een bijheid met A.
Terwijl in tussend Johannes aan haar zijde loopt
met een onwaarschijnlijk geduld.
Ik vind het eigenlijk niet zo interessant wat de mallen beleven en denken.
Raar genoeg in dit verhaal. Nee.
Ik vind het contrast tussen Johannes en Amy zelf heel interessant.
Zij is volledig verliefd en hij die op zijn poten blijft staan.
Ik vind het echt jammer dat we niet meer over hem te weten komen.
Ja, precies omdat je hem niet ziet,

krijg je nog beter zicht op het echte onderwerp van een boek.
Ja, het is een duidelijke keuze.
Het is een literaire keuze en een rookzichtloze keuze.
Ja.
En nogmaals een radicale keuze.
Dat maakt het voor mij interessant.
Dat ben ik het mee eens. Dat vind ik ook het goeie aan het boek.
Want... Ja, dat is zich zo hard toont in die irrationaliteit.
Want wat hebben jullie gevoeld bij het lezen?
Dat zijn 380 panels, denk ik.
Zo iets minusieus, verslag van SMS of van WhatsApp.
WhatsApp die niet komt, welkomt.
Persgrikkelijk.
Persgrikkelijk.
Het drag. Het enerverend, ergelijk, maar fascinerend
en bewonderend heb ik het gelezen.
En het is een boek dat je af en toe gewoon moet wegleggen.
Omdat het me soms maateloos stoot.
En toch funkt het een geweldig boek.
En waarom dat?
Ja, precies vanwege die keuzevoortaal,
de keuze om haar eigen stem te vertolken,
de keuze om het boek te maken dat zij absoluut moest maken,
zonder ook maar met iemand of iets rekening te horen.
En de absolute autonomie van de auteur.
Ja. En op welke momenten bewerkt je overvallen door ergernis?
Als er nog een appje komt of dat ze elkaar ergens zien
en dat er weer niet gebeurt.
Soms wil je dan roepen van, neem hem nu eens gewoon vast,
doe het spring.
En dan, nee, toch weer niet.
Is dat wat jij wil roepen?
Ja, eigenlijk wel.
Dat was een jaar goed gegeven.
Je bent er al eens helemaal anders.
Zou je echt, kom, stop er mee, laat hem gerust, stap het af.
Hij stopt met jezelf zo te vernederen. Hij wil niet.
Ik heb onlangs een boek van Anny Erno aan de kant moeten leggen
om exact dezelfde reden.
En tegelijk, ze maakt die opmerking ook,
of ze laat Roland Barty maken, door te zeggen,
verliefdheid is een soort waanzin die we beter zouden moeten meiden.
Doe je eigenlijk afbreuk aan wat het is en het gebeurt
en het heeft inderdaad die heftigheid.

Dus dat doet ze heel goed.

Maar als je er als rationele buiten staat en er naar kijkt,
dan wil je haar toch, ik wil haar behoeden voor zichzelf.

Ik geloof ook totaal niet dat zij in een ander leven

of zelfs als die man die aan niet de lafheid aan de dag legt,

ik geloof nooit dat zij tot een soort bevredigende relatie zouden komen.

Je kan zeggen, pak hem vast, bespreken, dan krijg je seks en dan krijg je nadien.

Nee, dat is niet wat ik zeg, maar ik geloof dat ook niet.

Dat dat tot een betekenis vooral dat is gedoemd, dat is evident.

Waarom is dat zo gedoemd? Waarom zijn jullie er zo van overtuigd?

Ik denk omdat zij een soort verwachting koestert

waarin niemand of waaraan geen enkele relatie zal kunnen beantwoorden.

De onmogelijke mannen, hè?

Ja, ik wil er zelfs geen manvrouw in van maken.

Inderdaad, zij zet het zelfs een beetje naar het typen de duisteren

getroepneerde, onmogelijke, onbereikbare, warme en koudblazende man.

Maar ik denk dat ze een soort heel normaal menselijk verlangen

heeft naar een allesvervullende relatie.

Ja, ik heb je nog niet meer gemaakt.

Een ouderromantische... Nee, dat is het, hè.

Dat is het, hè.

Daarom is het ook weer interessant, omdat je in deze tijd

dit boek echt bijna een aberratie en iets totaal ongepast is.

Het is zoals door mondische liefde in pop-muziek bezongen worden, hè?

Ja, waar ze vaak naar verwijsten.

Ze laat zich er volledig in gaan.

Daarover zegt ze zelf in een interview van waarom ze hebben,

als maatschappij, onafhankelijkheid zo'n belangrijke ware gaan vinden

en afhankelijkheid iets visies, iets zwaks.

Er is nog steeds veel schaamte en veroordeling rond controleverlies.

Ik denk dat het juist veel ruimte geeft als we het kunnen toegeven

en eerbaar onszelf soms kwijt zijn.

We zijn nu eenmaal afhankelijke wezes.

Dat is inderdaad. We doen wel meewarig over verliefdheid.

Verliefdheid is een zwakte, is een ziekte.

Op een bepaalde moment heeft het over gesprek met een vriendin

waarin ze zegt, ik wil histerie en nieuwe bedekenis geven.

Ze wil dat eigenlijk uit de handen van de psychiaters halen.

Dat is een, denk ik, lovenswaardig streven,

ook als echt de vriendin dat dat dan toch niet zal lukken.

Misschien niet, maar het is echt over de autonomie van dat gevoel.

En met het zelfverlies komt paradoxal

en ook wel weer dezelfde waarde, denk ik,

als je die lange weg aflegt die zij dan die 400 pagina's aflegt.

[Transcript] DS Vandaag / Bonus: Letteren. Wint Emy Koopmans obsessie de Boon?

Ja, want het is waar met dit boek neemt ze de macht terug tegenover haar.
Hoewel het dan toch ook geen boos boek is,
dat vond ik er ook zo goed aan.
Je zou van hetzelfde gegeven een razenboek kunnen maken.
Een heel eenzaam boek kunnen doen.
Een disson, maar dat is het niet in...
Het is liefdevol, hè?
Het is liefdevol.
En eenzaam, vond ik.
Ik vind het een redelijk trist boek.
Klopt.
Maar ik vraag hoe er kenbaar het was voor jullie.
Hebben jullie dit ooit meegemaakt?
Zo'n onwaarschijnlijk verterende verliefdheid?
Of was het heel moeilijk om je in te leven in haar?
Ik denk dat iedereen zich daar toch op zeker hoogte wel een beetje kan in leven.
Ja, dus ook.
Toch in de eerste 50 pagina's.
Maar de obsessie, dat dat minder mensen zal gegeven zijn.
Ja, dus dat herken je niet.
De verliefdheid is wel maar de obsessie niet.
Dat obsessie herken ik niet.
Jij wel?
Ja, ik wel.
Zeker ook al meegemaakt.
Dat is waarschijnlijk ook de reden waarom ik er bij momenten zo boos van word.
Om de achteraan te bekijken dat ik zei, wat?
Er zit nu toch niet op dat stroombericht.
Wacht, stuur vooral ook geen bericht met het idee van...
Er komt dan misschien een bericht terug.
Ja, het is echt...
Wat zullen we dan toch maar even benoemen?
Is het dan meer eigen aan vrouwen?
Dat soort zelfverlies in de verliefdheid?
Nee, dat denk ik niet.
Dat er zijn even hoe mannen niet zo is meemaken.
Ja, ik weet. En dat is een punt waar ik een beetje lastig van word.
Aan de ene kant vind ik het heel interessant
dat ze er een feministische lezing aan geeft,
ook aan het onderdrukken van eigen gevoelens.
In welke mate blijf je de cool girl spelen,
in welke mate blijf je glimlach,
als je er wel iemand op je haar trapt.
Hij zijn vrouwen geprogrammeerd om toch meer te zorgen

en zichzelf weg te cijferen.
Daarvoor vertelt ze een aantal interessante dingen,
maar op zich vind ik het jammer
dat ze er op een gegeven moment toch even een man-vrouwding van maakt.
Want ik denk dat het daar eigenlijk heel weinig mee te maken heeft.
Ik denk dat het eerder te maken heeft met op welk punt in je leven
kom je iemand tegen, wat gebeurt er dan?
Waar zit je eigenlijk diep daon naar te hunkeren?
Ik heb het toevallig onlangs aan Riga Ponette gevraagd
van wat gebeurt er eigenlijk op het moment dat je zo iets meemaakt?
En ze zei, je moet er ook niet de licht over doen,
want het geeft wel iets aan over een diep verlangen dat er speelt
in de obsessioneel verliefde op dat moment.
En dat loos van het feit of daar dan in de werkelijkheid
een grond of een hauwe vast voor is.
Riga Ponette, de relatie terapeute, voor alle duurlijkheid.
Maak jullie vragen naar een passage die jullie hebben aangeduurd.
Ze zullen er wel meerdere zijn, maar ik hoop er maar...
Ik heb er wel wat aangeduurd, en ik heb ook gemerkt
in mijn exemplaar, het is een misdruk.
Oh, ja, een mankeertempladzijnen.
Jij ook? Ja.
En dat is een teken van het universum.
Uiteraard.
Pagna 346, ik geloof ik, staat er twee keer in.
Dus ik zal liever lezen hoe die pagna begint.
Zij begon, roep ik, alsof ik op een schoolplein sta.
Zij vindt dat wij vriendinnen zijn, vertelt mij allerlei persoonlijke dingen.
En dan moet ik dit voor haar verborgen houden.
Jij moet ophouden met liegen.
Hoe hoedend sta ik naar de harde tegels onder mijn voeten.
Hoe hoedend loop ik naar de killen, stenen, vensterbank,
om te gaan zitten.
Het is een weinigzeggend citaat.
En zij heeft het over? Zij heeft het over Charlotte,
dus de vriendin van A,
waar ze dan op het einde van een boek meer wat dieper gesprekken mee heeft.
En waar ook echt die woede dan even naar boven komt.
Maar nogmaals, het is geen boosboek.
Het is geen woedenboek.
Het is eigenlijk een intellectueel rustig verteld boekaps.
In tegenstelling tot de inhoud is haar vertelling heel beheersd.
Beheersd, voilà, rationeel, denkend, afdastend.
Eva, welke versages is jouw beestegend?

Ik vind ze heel moeilijk kiezen.
Ik heb er verschillende aangeduid.
Mijn notities zijn al, zie ik.
Ik heb er heel veel in geschreven, ja.
Soms ook van echt waar haar stoep ermee.
Ik heb veel aangeduid.
Veel van die dingen die ik interessant vond.
Citaten van onder meer Olam Baart, Tony Morrison.
Het is echt leuk om iemand te lezen die zoveel gelezen heeft.
Maar er was een zinnertje waarin ze het heel erg over haar eigen gevoel is.
Ze heeft dat me wel heel erg troef.
Dan zegt ze, mijn verliefdheid begint steeds steviger vermengd
te raken met haat.
Haat jegens hem, maar vooral veel sterker dan dat.
Haat jegens mezelf.
Ze heeft het daarover een voorgaande verliefdheid.
Ook eentje op een onbereigbare jongen
waarin ze zichzelf jarenlang verloren is.
En ik vond, ja, dit is één van de zinnen
waar ik echt heel verdrietig van word.
Ik denk dat je jezelf gaat haaten omdat je je zo hebt laten meeslepen.
Terwijl het heel lijkt, is dat allemaal heel reëel wat er gebeurt.
En dan zou ik eigenlijk...
Dan krijg ik een beetje voor haar het gevoel
wat zij soms heeft tegenover mannen van kom hier.
Ik wil je nu vast nemen en troosten of zo.
Stop daarmee met jezelf de haat.
MUZIEK
Ik heb wel gemengde gevoelens bij de boek.
Ik heb het wel met een zekere fascinatie gelezen.
Ik vind het inderdaad goed geschreven.
Ik vind het er heel interessante passagetjes in zitten.
Ja, en heel dapper dat ze zichzelf zo bloot geeft.
Maar ik denk dat we bij mij stoorden.
Soms was dat ik haar wou vastgrijpen
en het vingen tot iets verder nadenken ofzo.
Dat het dan heeft losgeweekt.
Dat is goed.
Dat het goed gedaan is.
Maar ik wou over sommige dingen waar we heel graag met haar in gesprek gaan.
Ook omdat ze schrijft heel vaak heel mooi,
maar soms ook van die grote woorden.
En dan schrijft ze over de stelheid van
ik wil liefde zijn, ik wil leven zijn.

En dan denk ik, ja, leven, liefde, verliefdheid.
Ja, goed, je hebt allemaal maar op een hoop.
En ik kan niks terug zeggen. Ik kan geen vraag stellen van,
Amy, alsjeblieft, zijn die dingen wel hetzelfde.
Wat wil je eigenlijk? Wat bedoel je nu?
Ga je zitten.
Laat hem gerust. Ga je zitten, denk eens, na.
En ik denk dat ik nog een beetje had gehoopt
dat het mij ook iets wezenlijk zou bijleren
over wat is dat dan die verliefdheid, wat is liefde,
wat is seks, in welke mate is het net de onbereikbaarheid
van die man die haar verliefdheid aanwakkert.
Ja, ik kreeg heel veel vragen van dit boek.
Op zich ook, interessant.
Meer vragen dan Antjoorden, dat is...
Jij bent positiever, of niet?
Ja, ik heb echt graag gelezen in de rat, omdat het zo'n...
Wat uit de tijd boek is, en ja, je staat versteld van de intensiteit daarvan.
Ik dan toch.
Je leert er misschien niet meteen nog iets nieuws over verliefdheid,
overbij, maar wat ik wel boeiend vond,
is dat ze dan toch erin slaagt om via het boek haar plek terug te winnen
en nogmaals haar eigen waarde.
En Disney is een overwinning en geen verlies of geen nederlaag.
Dat is waar, ja.
In Disney is het een heel hoopvol en positief boek.
Ze draagt het boek eigenlijk op in het begin aan iedereen die lief heeft gehad
en heeft verloren.
Dan kun je de vraag stellen, heeft zij verloren?
Vooral het duidelijkheid, haar relatie heeft het overleefd.
Het onwaarschijnlijke geluk dat haar relatie dit overleefd heeft.
Echt alle hulden voor Johannes.
Klopt, ja.
Die openheid heeft toch hun relatie gerijld.
Het feit dat ze altijd heel open heeft verteld,
dat ze aan hem denkt aan A, dat ze met liefdes verdriet zit, om A.
En hij, en dat vind ik heel interessant ook,
kon zijn jaloezie zien als iets om te observeren.
En ik, wauw, als je dat kunt.
Vanuit zijn mindfulness-praktijk, hè.
Maar zo moet je dat wel kunnen, denk ik.
Mijn relatie omgaan.
Er zijn heel veel mensen ook A bevormd.
Heel veel mensen houden een verliefdheid op iemand anders.

Dat staat een sliepertje, houden ze geheim.
Vanuit het idee ik wil niemand kwetsen.
Maar Johannes maakt op een gegeven moment de opmerking van
ik weet liever wat er jouw bezig houdt.
En daar denk ik inderdaad wel dat dit heel bewijs en geneureusd in zit.
Als iemand echt graag ziet, dan wil je weten wat hij of haar bezig houdt.
En dan is het andere, want ik wil niemand kwetsen.
Is dat dan... Ja, ik vind dat een beetje betutonend, eigenlijk.
Dat ik in iemand anders zijn plaats zou beslist.
Dat ga ik je niet vertellen, want dat ga je niet aan kunnen.
Philippio's heeft zich eerder geout als grote fan van dit boek.
En hij had de vraag van, ik zou er willen vragen,
als je nu zou moeten kiezen, je mag in zomer doorbrengen met A,
of je mag dit boek schrijven. Wat zou je kiezen?
Maar we weten wat ze heeft gedaan, inderdaad.
Ze heeft het boek geschreven in...
Dat is de juiste keuze.
Dat is de juiste keuze, ja.
Nog even. Wie zou je dit boek aanraden?
Zouden jullie dit boek aanraden?
Ik wel ga. Ik zou het wel aan mijn vrouwen aanraden, ja.
Ja. Waarom?
Vanwege de oprechtheid en de kracht van de autoer.
En de vele vragen die je te opwerpt als ik dat mag gaan vullen.
Want dat vind ik vaak een kracht van een boek,
dat er heel veel vragen zitten, dat je denkt van...
Ook wel zijn er geen antwoorden.
Is dat ook iets heel positiefs, dat het heel veel vragen oproept?
Ja, zeker. Dat betekent dat het een interessant boek is.
Dat wil ook zeggen, als je iemand aanraad of cadeau doet,
dat je er na die aanlicht een heel interessant en veelzijdige sprek over kan hebben.
Ja, klopt.
Goed gedaan, Winnevere.
Ja.
Maar goed, ik begrijp dus dat voor jullie dit boek niet per se
de boon moet winnen.
Het is natuurlijk moeilijk, want jullie hebben het andere boek.
Ik weet het niet. Wil jullie het andere boek winnen?
Ik heb ze niet allemaal gelezen.
Ik heb er een paar op de shortlist gelezen.
Het mag de boonprijs winnen van mij.
Ik denk dat dat niet zo zal zijn,
maar ik zou het een verrassende maar terecht winnen aan vinden.
Oké. Ja.

[Transcript] DS Vandaag / Bonus: Letteren. Wint Emy Koopmans obsessie de Boon?

Ik heb de rest van de boeken niet gelezen,
dus ik durf er niet zoveel over zeggen.
Het is daar zeker gegund voor de moed, de genaalde noodzijd.
En inderdaad, het feit dat ze een boek heeft geschreven
om zichzelf terug te winnen, verdient een prijs.
We zullen het zien. Op 30 maart weten we wie de boden wint.
Eva en Hans, dit was een zeer fijn, ook voedzaam gesprek.
Dank jullie wel.
En zo zit deze vierde special van letter Rob.
Vergeet niet dat je zelf kunt meestemmen
op je favoriete boek via standaard.be-deboon.
U kunt er een weekendje gen mee winnen.
Wilt u trouwens de uitreiking op 30 maart van op de eerste rij meemaken
in 404 in Gent?
Stuur aan een mailtje naar actiesatstandaard.be.
De eerste 15 luisteraars krijgen een duo-ticket.
Dank voor het luisteren. Volgende vrijdag is er een nieuwe letter.
Dan komen Samira Attaj en Philippe Rogiers
ons vertellen over het enige debuut in de lijst,
Honing Eter van Tulien Erkan.